Ч. 211 (13.159). Львів, четвер 22. вересня 1932. Poużtowę opłatę zapłacono ryczałtem. Рік LIII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“. Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 4·00 зол.
Чвертьрічно 12·00 „
Піврічно 24·00 „
Річно 48·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

ЕКСПЕРИМЕНТ НЕ ВДАВСЯ.

I.

Волинь, 19. вересня 1932.

Автор цих рядків має сумну приємність бачити, як сповнюються всі його передбачення щодо банкроцтва певнівщини на Волині; сумну тому, що це банкроцтво дорого коштує український нарід.

Тепер уже для кожного є очевидним,, що певнівщина була не чим іншим, як величезним політичним шантажем. Гурток людей дуже сумнівних етичних засад, але немалих „здібностей“, чотири роки герцював по розбурханому політичному терені, осягаючи значні особисті користи в постаті „мандатів“, посад і готівки.

„Рідні Хати“, ВУО-ня, могильні товариства і т. п. служили для них звичайними шильдами, за якими відбувалися бутафорні „лицедійства“. Бачучи, що за ці „лицедійства“ добре платять, вони зручно ділили між собою ролі, одночасно граючи ролю й „народу“ й його „представників“. Головним їхнім завданням було витворювати якнайправдоподібнішу ілюзію.

Відігравалися сцени „ваґонового народу“, віч, зїздів, свят, орґанізаційних зборів ріжних бутафорних товариств. Коли бракувало українців, що на ці комедії не йшли, затягалися чужинці, школярі, вуличні дурногляди.

Щоби переконати своїх хлібодавців, що робота йде, подібні збіговиська фотоґрафували й світлини віддавалися куди слід на доказ, що нарід з ними. На фотоґрафії не завжди доглянеш, яке обличчя належить до українця, а яке ні.

Робили й інші містифікації. Коли бракувало для їх виконання статистів, затягалися до виконування їхніх роль залежні елементи. Для цього дуже часто вживалися залякування, погрози й пресії. Втрата посади, карта побуту чи горожанства не належить до приємних справ. І статисти йшли. А потім тихцем на чім світ стоїть лаяли аранжерів „лицедійств“.

Всі ці містифікації випливали з обіцянки „привести нарід на лоно співжиття та співпраці“, відтягнувши його від своїх провідників і організацій. Задовольняючи своїх хлібодавців покищо ріжними містифікаціями й світлинами, політичні фокусники в той саме час єрихонським способом верещали, що вже на Волині нема ні ундівців, ні сельробів, ні комуністів, ні інших, а є лише самі прихильники ВУО, хат і могильних товариств. Є ще злочинні одиниці, які треба куди слід посадити, що й траплялося. Для більшого доказу свого успіху на голови всіх чесних людей виливали безупинно найбрудніші помиї. За посудину для цієї акції служила „Українська Нива“.

Але хлібодавці — таки вимагали дати „нарід“, а містифікатори його не давали, бо він купчився біля своїх орґанізацій — „Просвіт“, кооператив, Союзів Українок і т. д. Треба було зруйнувати їх, щоби таки добути з них „нарід“. На їх місце насаджували, як на театральній сцені, бутафорні „хати“ й інші паперові орґанізації. На черзі стояла „перерібка“ українських кооператив по рецепті п. Волошиновського.

Останні події на Волині наочно всім показали, що всі політичні „лицедійства“ певняків були звичайним обманом. Вони не лише нікого не приєднали до себе, але навпаки загнали ображені й зденервовані цією комедією та культурними й економічними втратами маси в дебри неґації. Про це говорять факти з сьогоднішнього моменту.

Обманюючи містифікаціями своїх хлібодавців, певняки в той-же час намагалися одурити й українські маси, обіцюючи їм золоті гори й переконуючи всіх, що вони всесильні й можуть зробити з кожною українською інституцією, що лише схочуть.

І справді почали робити. Вину за загибіль „Просвіт“ і кооператив, за смерть луцького братства, за занепад культурно-освітньої праці по селах, за сльози й муки дітей та юнаків, за останні події на півночі Волині, вину за все те безстороння історія безумовно залише на своїй чорній сторінці на рахунок певняків і всіх тих, що з ними.

Але ні їхні містифікації, ні руїнницькі чини не виправдали затрачених на них грошей; навпаки політичне положення на Волині погіршили до краю.

Експеримент не вдався. Містифікатори засипалися. Наші остереження й заповідження сповнилися.

Який вихід з положення? Про це ми вже доволі писали.

Senex.

Перед відкриттям нагробника Івана Франка.

Від Комітету будови нагробника Івана Франка довідуємося, що відкриття нагробника призначене на день 23. жовтня ц. р. Свято відкриття попередить Франківська Академія, що відбудеться день скорше, тобто 22. жовтня ц. р. До свята йдуть уже інтенсивні підготування. Роботи біля нагробника на укінченні.

Багато клопотів має Комітет з недостачею фондів на викінчення нагробника. Численні заклики в пресі до присилання жертв на нагробник завели. Наше громадянство відгукнулось якось замало жертвенно на ці поклики. Тимчасом видатки Комітету з дня на день ростуть, а складки не напливають. Наслідком недостачі фондів не виключені ще в останній хвилині прикрі комплікації.

Комітет видав ще в липні листівки з фотоґрафіями нагробника. Весь дохід з розпродажі призначений на його будову. Про це кількома наворотами писала українська преса, але досі листівок цих розійшлося дуже мало, так мало, що не вернулись ще навіть кошти їх видання.

Могила Франка ждала 16 літ на нагробник, який повинен бути нічим іншим, тільки скромною ратою на покриття цього великого довгу, що його має сплатити наше громадянство памяти свого найкращого сина. На жаль, наше громадянство не дуже переймається закликами і просьбами Комітету будови, щоби бодай цю скромну і першу рату свого довгу вирівняти.

Нема сумніву, що так не повинно бути. Не можемо допустити до того, щоби матеріяльні недостачі могли стати причиною якогонебудь утруднення при оконечному викінчуванні нагробника. Треба ще кругло 5 тисяч золотих на покриття всіх видатків. Таку суму може наше громадянство зложити дуже скоро і дуже легко і тим причинитися до гідного та достойного звеличання памяти Івана Франка. Тому не треба отягатись, не треба відкладати, а негайно висилати жертви до Центробанку (Львів, Ринок ч. 10) з дописокою: на нагробник І. Франка. Крім того наше громадянство не повинно допустити до того, щоби видані листівки лежали на складах книгарень, а повинно їх негайно розкупити і тим доказати, що воно не тільки цікавиться справою нагробника, але й направду щиро бажає співпрацювати в його будові та остаточному викінченні.

Для інформації широкого загалу зазначуємо на цьому місці ще й такий факт: На одному з останніх засідань Комітету будови нагробника покликано до життя окрему технічну комісію фахівців-інжинірів, яка має доглянути каменярські та відливарські роботи біля нагробника. Щойно на основі фахової опінії цієї комісії Комітет зможе перебрати нагробник. Треба надіятися, що ця комісія виконає гідно своє завдання та своїм фаховим доглядом причиниться до того, що нагробник Франка перейде в посідання українського народу в якнайкращому та найсолідніщому виконанні. Обовязком громадянства підтримати матеріяльно останні вже зусилля, звязані з викінченням нагробника.

—o—

З голосів польської преси.

Погромницька нагінка „Курера Львовск-ого“.

„Курер Львовскі“, дірвавшись знаменитої
для нього нагоди у стрийській сензації для дезо-
рієнтування польської прилюдної опінії та на-
цьковування властей проти всіх українців, не
може — очевидно — з тієї нагоди так легко зре-
зиґнувати. Тому наш негайний відрух проти того
нового пароксизму українофобства має для львів.
енд. редакторів лише постільки вартість, поскіль-
ки дає їм вихідну точку для торочення дальших
нісенітниць і дальшого вимахування палкою. От-
же можливо, що може краще було би взагалі про
львівських ендеків і їхні ельокубрації не згаду-
вати. На жаль, мусимо робити це з ґазетного обо-
вязку, щоби ще раз зареєструвати новий прояв
ендецької державної мудрости та їх старого до-
свіду в розвязуванню національних проблем.

Навязуючи до нашої статті з перед двох днів п. н. „Стрийська сензація“, „Курер Львовскі“ старається нпр. вмовити в жидів і в нас, що ми єноторійними антисемітами!

Факт, що ОУН чи УВО ніколи досі не ви-
ступали проти жидів, не означує, що не мо-
жуть вони вістря своєї діяльности звернути
тепер також проти жидів. Є це тим більше не
лише можливе, але й узасаднене, що в останніх
часах в українській і жидівській пресі зазна-
чилися гострі і нагальні суперечки на ґрунті
господарської конкуренції, яку українські ко-
оперативи роблять жидівському купецтву. При
цій нагоді українська преса дозволила собі на
безоглядні антисемітські виступи, які хіба
не залишилися без впливу на настрої україн-

ського населення, а тим більше молоді, яка засадничо — як відомо — є настроєна в сильному антисемітському дусі.

Ясна річ: польські ендеки не можуть уявити собі, як можна бути господарськими суперниками нпр. у ділянці збуту й посередництва при продажі хліборобських продуктів — і не бути антисемітами „розвоєвого" типу? Як можна теж провадити розбудову рідного господарства без юдофобських гасел?! З другого боку ендеції надзвичайно приємно було би переконати й жидів, — зрештою і так дуже вразливих на ті речі, — що „Діло", вся українська преса й всі українці є яскравими антисемітами. Коли старим ендецьким гаслом є „пусьць русіна на русіна", то чому не мали би цькувати „русинів" на жидів, а жидів на „русинів?!" Це надто прозора гра, щоби її брати поважно.

Смішний є також висновок „Курєра Львовского", що

> нервовий і нагальний тон „Діла" не свідчить про спокійну совість українського орґану...

Не знаємо, чому „Курєр Льв." просто не напише, що „Діло" не тільки знало давно про напад на жидівських купців, але й орґанізувало той напад, брало в ньому участь і тягнуло зиски?! Булоб простіше і ясніше...

Тішиться „Курєр Льв.", що своїм покликом зачинити стрийську ґімназію —

> „вдарило в найчуткіше місце шовіністичних українських сфер".

Очевидно! Справа культури, якою є справа шкільництва, є для кожного народу найчуткішим місцем. І тому саме в це місце бив п. Ст. Ґрабський своїм „утраквізаційним" шкільним законом і в цьому напрямку урядував як кількакратний міністр освіти. „Заслуги" ендеків у нищенні української культури ми теж найкраще памятаємо. Заслонювання себе арґументом, що ендеки „жадають" зачинення стрийської ґімназії „згідно з обовязуючим правом" — є звичайною облудною насмішкою. Які віча уладжували ендеки в 1930 році, які резолюції ухвалювали і які летючки розкидали проти українських шкіл — ми це прегарно знаємо і памятаємо, не тямимо лише, чи була там теж мова про „право". Не пригадуємо собі теж, чи „Курєр Льв." зробив якінебудь заперечення, коли нпр. школа кн. Льва у Львові „сама" вилетіла у воздух?! Вільні жарти, панове...

Вкінці два слова під адресою повтореного жадання зачинити стрийську школу: це не є *українська* ґімназія, лише *утраквістична*, а її директором не є ніякий „увіст", лише — поляк. Чи „Курєрові Львовскому" це відомо?!

„ЖИВИЙ НЕБІЩИК".

Далеко краще роблять ендеки, коли забудуть на хвилину про українофобського коника й розглядають нпр. питання нинішніх польських устроєвих відносин. Ці справи вони знають і в них справді скажуть часами щось, що варта повторити. Ось під повищим наголовком „Ґазета Варшавска з 18. ц. м. друкує передову статтю присвячену соймовій сесії, яка має бути скликана, згідно з конституцією, до кінця жовтня ц. р. Не ворожить „Ґаз. Варш." великих лаврів тій сесії.

> Смертельним гріхом теперішнього сойму є зречення з його боку з усякої контролі над урядом. Клюб ББ зрозумів своє довіря до уряду в той спосіб, що не лише сам признав зайвою контролю над його діяльністю, але й уживав постійно своєї чисельної переваги до унеможливлення тієї контролі з боку опозиції...
>
> Контроля над урядом є тим мінімумом прав, які признають народньому представництву навіть найскрайніші противники парляментаризму. Більшість, яка резиґнує з того права, перекреслює не тільки себе, але також слушну і здорову засаду більшости...

Золоті слова, колиб не одно маленьке „але" під адресою авторів тих слів: чи саме польська ендеція не розпочала систему безоглядної майоризації *всякої* меншости, — національної, соціяльної, політичної, — спираючись на засаді нетолеранції й еґотизму?!

Зате повну слушність має „Ґаз. Варш.", коли твердить, що

> „соймова сесія, яка збереться у жовтні, буде виступом живого небіжчика, від якого ніхто нічого не сподівється і яким ніхто не цікавиться.

—o—

Зброєння чи розброєння?

Довкола німецької ноти і відповідей на неї.

Німеччина стала осередком нової европейської кризи. Як це не дивно може здаватися, але її вихідними точками були якраз ті німецькі успіхи в Женеві та Льозані, від яких сподівалися унормування політичних відносин Европи. Знесення репарацій спонукало Німеччину до дальших кроків, вже в напрямі зрівнання її збройної сили з іншими великими державами. Віддача цієї справи на рішення всіх великих держав, чого жадає Франція, не ворожить їй легкої розвязки. Між рішучим спротивом Франції та підтриманням Італії лишається справді середуща дорога, якою могли би піти англьосаксонські держави. Але Сполученим Державам багато залежить на тім, щоби справу німецьких зброєнь, яка стоїть на перешкоді до дальших праць конференції розброєнь, полагодити можливо скорше. Відложення, а тим більше цілковите розбиття конференції може автоматично здійснити погрозу німецького уряду збільшити зброєння не оглядаючись на західні держави, а це викликало би нові перепони у зброєнню великих держав з можливими дуже поважними наслідками. Має це на увазі й англійська відповідь, яка ставиться досить неґативно до німецької ноти, вважаючи її „нерозумною і невчасною".

Але й найдальше йдуче задоволення німецьких жадань у справі зрівнання збройних сил европейської кризи не усунуло би, бо сильна армія самоціллю для Німеччини бути не може, а лише засобом поставити на денний порядок справу кольоній та ревізії східних кордонів.

Усунення парляменту в Німеччині викликало відємне вражіння у Парижі і Льондоні, бо там на загал мають про парляментаризм трохи інше поняття, ніж у державах, що парлямент легковажать. Частина париської преси навіть заявляє, що з урядом, який не спирається на довіря населення, нема чого переговорювати. Висновок фальшивий постільки, що саме в зовнішніх справах між урядом фон Папена та його противниками з правиці ріжниць ані програмових ані тактичних нема.

Полишаючи на боці аналізу внутрішніх відносин Німеччини досить буде ствердити, що їх розвиток пішов шляхом незрозумілим не лише для провідників інших держав, а може й почасти для самих керманичів Німеччини. Це може здаватися явищем парадоксальним, але не є виключене, що може саме теперішній міжпартійний хаос у Німеччині стане зворотним пунктом в розвитку політичних відносин цілої Европи. Від переговорів на ріжних конференціях та теоретичних рішень Німеччина переходить до діл і рубом ставить цілий ряд справ, тісно повязаних між собою, які досі вперто відсували та старалися обійти колишні держави побідниці.

У звязку з британійською відповідлю на німецьку ноту міродайні берлінські кола підкреслюють, що меморіял британійського уряду останеться без впливу на становище уряду республики. Уряд не думає відповідати на анґлійську ноту і здержиться від участи в розбройних нарадах, дожидаючи їхнього ходу. Міродатні німецькі кола не скривають розчарування з приводу змін, які зайшли в англійській політиці. „Важко сказати, заявляє бюро Конті, чи на ту зміну вплинули тайні документи Еріота". Німці кажуть, що ті документи походять з коша Тардіє. Їхнього оголошення Німеччина дожидає з цілим спокоєм.

Париська преса коментує англійську ноту з виїмковим песимізмом підкреслюючи, що вправді щодо деяких точок Льондон вдоволив Францію, однак признає домагання Німеччини. Нота дає до зрозуміння, що держави будуть настільки „розумні", щоби розброїтися можливо до рівня зброєнь Німеччини. Словом, не ходить вправді про нове зброєння Німеччини, але про розброєння Франції. Французькі політичні кола здають собі справу з того, що женевські переговори будуть дуже трудні.

—o—

Голодівка Ґандія.

ПООНА. 20. IX. ПАТ. Сьогодні рано Ґанді мав перший раз не приняти їди. Як відомо, Ґанді не згодився на умовне звільнення з тюрми і не хоче вийти на волю. Він приняв у тюрмі низку делеґацій з ріжних кол гіндуського громадянства, між іншими делеґацію паріясів.

—o—

Жалоба в Китаю.

У звязку з визнанням манджурської держави Японією, яке китайці вважають анексією, по китайських містах обходили день жалоби. На державних будинках у Шангаю і Нанкіні маяли жалібні хоругви. Партія Куомінтану влаштувала низку віч, на яких наклинкували до війни з Японією. Коло Ганкав китайці кинули бомбу, що вбила двох японців. В самому місті прийшло до бійки між китайцями і японцями, причому ранили багато японців.

—o—

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА" З ДНЯ 22. ВЕРЕСНЯ 1932.

СТ. СІРОПОЛКО. 2)

П. Ніщинський-Байда.

(З нагоди 100-ліття з дня його народження).

Отже вже самий опис вигляду обличчя П. Н-го за той час — період 70-х років — свідчить про те, що життєвий шлях його не був устелений квітами: для шматка хліба П. Н-ий змушений був займатися неприємною йому учительською діяльністю, „показувати язик за гроші", як сам висловлювався про своє учителювання. Духовий відпочинок находив П. Н-ий у складанні поезій і музичних композицій та в участі в одеській Українській Громаді, де він був представником естетичної галузи. Як згадує С. Єгунова-Щербина, „на зібраннях Громади Ніщинський виступав активно або як композитор, або як поет. У теоретичних спорах він не брав участи: він курив і слухав, а в його померклих, блідих очах світився слабкий огник скептицизму". Ще більше треба дивуватися тому, що при тяжкій учительській праці П. Н-ий находив час для публіцистики й науки. Так за час свого перебування в Одесі (до 1875 р.) П. Н-ий редагував літературно-комерційний часопис грецькою мовою „Меркурій", де його перу належить більшість наукових і публіцистичних статтей, видав „Грамматику русскаго языка для греческаго юношества" (Одеса, 1868 р.), „Опыт элементарнаго руководства при изученіи греческаго языка в гимназіях" (тамже, 1870 р.), переклав на старогрецьку мову „Слово о полку Ігоревім", виступав з рефератами в Одеському Славянському Благодійному Товаристві (напр. в 1868 р. у „Відомостях Одеського Градоначальства" надруковано його реферат „О значеніи Кіева и Украины для славянства в исторіи христіянской Россіи").

В 1875 р. П. Н-го переміщено до Ананіва на Херсонщині, на посаду нештатного учителя грецької мови. Вогке болотяне підсоння цієї місцевости кепсько вплинуло на здоровля П. Н-го, а саме він захворів на якусь дивовижну очну хоробу, так, що мусів півтора місяця сидіти в темній кімнаті та ще із завязаними очима. Але нема злого, щоб не вийшло на добре, — так каже давня пословиця. Хороба П. Н-го причинилася до появи у світ його перекладу „Одисеї" Гомера. Ось як пише про це у своїх спогадах сам П. Н-ий: „Нудьга незвитяжна для чоловіка звиклого раз-у-раз шпортатись у книжках і скрипіти пером по папері! Що було його робить? Думав я, думав, як часами нервова хворість мізку дозволяла, і надумав отщо. Гостював у мене П. І. Л-цький (П. І. Левицький, зять П. Н-го. — С.), дожидаючись священства на парафію по скінченню курсу богословія в духовній семинарії одеській.

„А що, П. Ів-чу, ще ти не забув читати по грецькому?" — запитав я зятя.

„Ба, ні ще",— відповів той.

„Ну, так бериж папір, чорнило, перо, бери й Одисею, он там десь у накнижнику, і читай мені Одисею".

Потрібні задля писання шпарґали незабаром появились, і під зводом зовсім вогкого мого хлющ кабінету зазвучав божественний гексаметр... А я, тож sui generis піїта-кобзар перекладав дивні рапсодії Гомерові, також гексаметром, на український язик, диктував їх зятеві, а той тут-же записував. Так-то я в заспіл з зятем коротав нудливі дні, а часами й ночі, і не дальше як за пів місяця перша рапсодія Одисеї зявилася в українськім, не зовсім ледачім одязі"...*) Отже, як бачимо з цього оповідання, сталося так, що незрячий П. Н-ий взявся за переклад клясичного твору сліпого Гомера... Згодом зір почав вертатися, всеж П. Н-ий й надалі не закинув праці над перекладом творів Гомера.

За час перебування в Ананіві П. Н-ий склав іспит в одеському університеті на учителя ґімназії грецької мови (російські закони не визнавали закордонних дипльомів), після чого П. Н-ий заняв уже штатну посаду в тій-же ананівській ґімназії.

Цей період життя П. Н-го був особливо інтенсивним для української літератури й музики: тут П. Н-ий склав свою знамениту етнографічну музичну інтермедію „Вечерниці", куди входить славнозвісна хорова пісня „Закувала та сива зозуля"; переклав „Антиґону" Солокля, декілька рапсодій „Одисеї" (6-а пісня „Одисеї" появилася потім в одеськім альманасі „Нива" в 1885 р.).

*) Див. „Замісь перемови жмінка спомнинів". („Гомерова Іліяда". Рапсодія А. Льв'в, 1902).

(Докінчення буде.

—o—

Тринацята звичайна сесія Ліги Націй.

Дня 23. вересня сходиться знов Рада Ліги Націй, а 26. вересня відбудуться збори Ліги Націй. Сесія має тривати приблизно три тижні. Зі справ, поставлених на денний порядок, треба зазначити точку 11., що містить відклик китайського уряду та рапорт комісії дослідів переведених згідно з резолюцією Ради з 10. грудня 1932. року. Віттак точку 20. щодо оборони меншин у Польщі. Річ іде тут про розгляд петиції М. Гребе в справі стосування аграрної реформи на Гор. Шлеську і Позананщині. Точка 21. дотикає оборони меншин у Румунії, але обмежується справою секлерів (німців із Семигороду). Референтом в обох справах є представник Японії.

Поза справами характеру формального та філянтропійного, отже мало цікавого, поставлено на денний порядок сесії Ліги Націй справу інтернаціонального Офісу Нансена для втікачів, яка може бути на загал цікава для нас тому, що цей офіс звернув в літі особливу увагу на українських втікачів з Румунії, яким пощастило врятуватися від куль більшовицької сторожі на Дністрі.

Найбільш цікавою для українців булаб 13. точка сесії присвячена справі невільництва, коли регулямін Ліги Націй дозволяв йому занятися теж справою невільництва в СРСР. Розгляд цього питання був би тим більше оправданий, що деякі уряди робили заходи проти радянського імпорту на основі стверджених фактів уживання невільницької праці на Радянщині.

(Укр. Бюро в Жен.)

По широкому світі.

— В Аргентині живе 10.000 осіб, заражених проказою.

В Данціґу помер ґр. Ґравіна, високий комісар Союзу Народів.

— Китайський центральний уряд рішив виставити армію під командою маршала Фенга і ґен. Еnсішана, щоби відобрати Манджурію.

Боротьба за хліб на Україні.

Повідомляючи про заходи, якими більшовики намагаються не допустити селян забрати та поділити належне їм збіжжа, „Журналь де Женев" звертає особливу увагу на боротьбу за хліб на Україні. Перевести реквізицію збіжжа на Україні дуже важко. В Харкові змобілізували 100.000 комсомольців, яких мають післати на село доглядати за збором збіжжа та не допустити до того, щоби селяни порозтягали його. З огляду на те, що число комсомольців замале на багато-міліонове населення України, на допомогу мають післати значні військові сили. *(Укр. Б. в Жен.)*

Неспокій в Індіях.

ПЕШАВАР, 20. IX. ПАТ. На північно-західній границі прийшло до сутички між гіндусами та англійським військом. Один англійський вояк і два гіндуси вбиті. В глибині краю, серед джунґлів прийшло до сутички, в якій вбито 20 гіндусів.

Грузинська заява з приводу одної більшовицької імпрези.

Відкриваючи „Світовий конгрес проти війни" комуніст Барбіс, головний організатор і голова конгресу заявив, що не поневолені народи відгукнулися на його заклик та що конгрес війний та відкритий. В дійсності, зазначує „Журналь де Женев", конгрес організовано більшовицькими агентами на користь московських гнобителів проти поневолених народів. Доказом цього є напр. те, що представника поневолених народів Кавказу М. Ґвазаву не допущено на конгрес. Але він оголосив від імени Комітету Незалежности Кавказу декларацію, в якій стверджує, що в 1918 р. Грузія, Азербейджан та Північний Кавказ створили незалежні держави, які пішли загальним шляхом европейської демократії. Ці держави, яких незалежність була признана цілим світом, намагалися зорґанізувати федеративну державу Кавказу на межі двох частин світу, яка моглаб грати визначну ролю у вдержанні загального миру та розвитку світової господарки.

Але російські більшовики показали себе гідними наслідниками царизму. Вони оголосили імперіялістичну війну проти кавказьких республік, напали на Північний Кавказ, зруйнували Азербейджан та підбили Грузію. Від цього часу перебуває вже 12 років цілий Кавказ у стані війни проти напасників.

„Я уповажений заявити, що народи Кавказу не спинять боротьби, якою жорстокою вона не булаб, доти, доки вони перебуватимуть під владою радянського імперіялізму".

На превеликий жаль українці, що все виступають разом з кавказцями, подібної декларації не оголосили. *(„У. Б.").*

В справі персональної унії Прусії з республикою

БЕРЛІН, 20. IX. ПАТ. Націонал-соціялістична партійна кореспонденція комунікує: В часі авдієнції у президента Гінденбурґа предсідник пруського парляменту Керль заявив, що проєкт персональної унії Прусії з республикою не найде в парляменті вимаганої більшости. Вихід із ситуації був би можливий, якби вибраний парляментом пруський премієр став рівночасно канцлером республики. Однак теперішнє становище парляменту вказує недвозначно, що теперішній канцлер не має виглядів дістати більшости.

Реформа вищих шкіл у СРСР.

МОСКВА. ПАТ. У Москві опублікували декрет про реформу вищого шкільництва. У декреті є деякі сенсаційні уступи. Крім введення вступних іспитів, перепускних і дипльомових навертають також до системи дипльомів. Декрет привертає наукові титули асистентів і доцентів. Студентам заборонено вмішуватися в якінебудь справи, звязані з управою шкіл та з розпорядками шкільної влади. Декрет передбачує на випадок поважних дисциплінарних провин з боку студентів видалювання на час 1 до 5 років зі школи без права вписатися до іншої вищої школи. Причиною появи цього декрету був занепад дисципліни між студентами і факт, що деякі вищі наукові заведення часто випускали спеціялістів, які під оглядом знання стояли на рівні техніків, а не інжинірів.

Не буде знижки платень.

До бюджетового департаменту польського мін-ства скарбу вплинули вже майже всі проєкти бюджетових прелімінарів на 1933-4. р. Зачувати, що в новім бюджеті позиції видатків на платні державних службовців удержані в цьогорічній висоті.

Ексмісії здержані

На днях появиться розпорядок президента Польщі про здержання ексмісій на зимовий час, себто від 1. жовтня ц. р. до 31. березня 1933. р.

Хто не платить за часопис, підриває рідну пресу.

МАНЕВРИ ФРАНЦУСЬКОЇ АРМІЇ.

ПАРИЖ, 20. 9. ПАТ. Учора почалися маневри французької армії. На світанку вирушили ескадри літаків обох маневруючих сторін, випереджуючи акцію сухопутних військ.

СКАМЕНІЛИЙ КИПАРИС.

ЛЯЙПЦІҐ, 20. 9. ПАТ. При земній праці в копальні бурого вугля в Цітав натрапили на скаменілий кипарис з 3-рядної доби. Обраховують, що кипарис має около 5 міл. літ. Кипарис проміром 2 м. і вагою понад 100 сотнарів виставили в Цітав на прилюдний вид.

КІНЕЦЬ НАФТОВОГО СТРАЙКУ.

ЛЬВІВ, 20. 9. ПАТ. Сьогодні після узгіднення всіх точок, підписали нову збірну умову праці між представниками нафтового промислу та представниками робітників. Умова обовязує обі сторони на 12 місяців. Праця в нафтових басейнах пічнеться в середу.

АТЕНТАТ НА ТУГАЧЕВСЬКОГО?

ВИЛЬНО, 20. 9. ПАТ. З Мінська повідомляють: Невідомий чоловік стріляв до вагону поспішного поїзду, в якому був ґен. Тугачевський, що їхав до Франкфурту н. Одрою. Куля пробила шибу, одначе нікого не зранила. В звязку з тим розійшлися чутки про атентат. Одначе слідство виявило, що стріляв один із робітників до іншого робітника, а куля припадково впала до вагону, в якім був ґен. Тугачевський. Так бодай пояснюють справу більшовики.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 22. ВЕРЕСНЯ 1932.

В. ГЕРАСЬМЧУК. 6)

Чи анонімність козацького л'топису Самозидця відкрита?

Наглядно свідчить також проти авторства Стародубського протопопа, загально звісний й принятий істориками-дослідувачами факт, що літописець свою причасність до подій, у яких він брав участь, зазначує все в першій особі. Зрештою Ракушка не міг брати участь в наведеній чим січі 1665 р. під Білою Церквою, бо тоді він був генеральним підскарбником; це не для нього була роля, коли приняти навіть випадок, що він заступав тимчасово адміністраційно якогось полковника.

Всякі сумніви щодо побуту літописця деінде, як в околицях Ніжина або Чернигова в останніх роках його життя, усувають його власні слова. Це видно з оповідання під р. 1690 про ли хо тих часів — саранчу: „Тогож року великая саранча била на Україні й коло Стародуба на Сіверї". З тої саранчі — оповідає літописець — одна часть пішла дальше на захід, „а иная тут на Україні коло Ніжина и Чернигова и на Сіверї коло Стародуба зазимовала". Отже „тут на Україні коло Ніжина й Чернигова" виразно й сильно заакцентоване як місце побуту, як місце близьке літописцеві, яке він протиставить Сіверові з його Стародубом. Якби літописець перебував у Стародубі, то слівце „тут" переніс би на Сівер й Стародуб. Тут, гадаю, треба йому, Самовидцеві, вже повірити. Нема ради. На це місце в літописі звернув увагу знавець і дослідник козацьких літописів акад. М. Возняк. За позичений аргумент сердечно дякую.

Але поминаючи й ці вищі завваження, з вслухування читача в текст літопису відчувається наглядно, що Р. Ракушка й Самовидець — це два собі зовсім неідентичні поняття. Літописець про Ракушку згадує все у третій особі, а раз позволяє собі перекрутити його призвище на Ракушу, коли навпаки: свою участь у якихсь подіях зазначує в першій особі — „я" або „ми". Події, в яких Ракушка брав участь, хоч вони йому приносили честь, часто не подані, а там, де він був свідком і головною особою, перекручені й неточні. Це вже в історичній літературі було передискутоване і воно таке переконуюче, що зайва річ над цим спречатися.

Вкінці і психольоґія Самовидця є радше психольоґією скозаченого шляхтича, як психольоґією козака Ракушки, з памяти якого ще не прошуміли спомини про батька, що рубав у Ніжині на хату лозу й березя. А літописцеві Сажині не імпонує мужичий син Д. Многомовидцеві не імпонує „попович" Самійлович; він гріший, не імпонує „попович" Самійлович; він приймає майже без уваги угребований гетьманів, а тільки з деякою насолодою акцентує шляхетське походження зі стародавньої шляхти Івана Мазепи. Треба признати, що факт написання літопису свідчить про почування, амбіції і претенсії до деякої духової культури, які то прикмети, беручи з перспективи часу, плекали передовсім серед шляхти. Правда, пізніші часи витворили вже свій козачий стан з козацькими традиціями, але для учасників Хмельниччини це було трохи передчасне. Політичний консерватизм, получений з примхами культурної вибагливости, це для такого парвенія, яким був Ракушка, передчасна річ.

Роман Ракушка після свого банкроцтва, ставши світським духовним, мав за багато клопотів родинних і надто був занятий господаркою та відбудовою майна, аби міг це заспокоювати потреби в цьому напрямі. Як скрізь, і тут не виключена можливість, але це був би виїмковий стан.

Дивно, що автор „Нарисів", який виявив у своїх дослідах педантерію у напрямі прослідження якнайменших подробиць, міг пропустити порівнання зі собою двох документів, які моглиб кинути дещо світла на ту справу і які моглиб видвигнути ще декого, кого слід було взяти на увагу як „кандидата на літописця". Маю тут на думці спис членів козацької делегації, що брали участь у борисівській комісії 1660 р., між якими був літописець, під заг. „Реєстр козаков при пну пулковнику будучих Василием Нічипоровичи Золотаренком полковник Ніжинским" (sic!). Документ цей відомий вже історикам (Соловев, Костомарів) і находиться у московськім Древнехранилищі Центрархіву Р.С.Ф.С.Р. Історик М. Петровський про це добре поінформований і мав той документ у руках.

(Продовження буде.)

З природи й техніки.

Повітряні ґіганти.

У фрідріхсгафенських заведениях закінчена будова нового цепеліна „Л. Ц. 129", який своїми розмірами, скорістю і лучем ділання перевищить усі істнуючі нині кермові бальони, в тім числі і американський повітряний ґіґант „Акрон".

„Л. Ц. 129" має мотори справности 100 коней кожний. Його середня скорість є 130 кільометрів на годину. Може забрати зі собою погонних матеріялів на 100 годин безперервного лету, себто цей повітряний корабель може перелетіти, не причалюючи ні разу, 13 тисяч кільометрів — дорогу з Европи до Америки і з поворотом.

Одночасно военне міністерство Злучених Держав Пів. Америки закінчує будову нового ґіґантського кермового бальона у фабриці „Цеппелін-Гудїр Корпорейшен". Пробний лет його назначений на 15. жовтня. Цей кермовий бальон довгий на 80 метрів, промір його має 18 метрів. Зміститься в ньому 10 тисяч шестистінних метрів газу; зі собою забирає він біля 5000 літрів палива. Може він оставати в повітрю біля 100 годин, роблячи на годину 185 кільометрів. Однак його максимальна скорість є 480 кільометрів. При цій скорости може цей кермовий бальон перелетіти без причалювання 8000 кільометрів.

Нова скорість міноносців.

Новий французький міноносець „Кассар", спущений на воду минулого року, виказав на днях підчас проби на скорість небувалу скорість, а саме 80 кільометрів на годину.

Літаки на услугах риболовлі.

Вже підчас світової війни летуни, що літали над морями, мали нагоду обсервувати мандрівку риб по морях. Ці обсервації використали для риболовлі наперед англійці, а відтак і норвежці. А саме, спеціяльно уладжені літаки висилають при помочі радієвих посилачів звідомлення про кількість і місце побуту риб риболовній фльоті. Якщо кораблі не мають спримальних радієвих апаратів, летун повідомляє пристань, в якій находяться такі кораблі, телефонічно зараз після свого повороту.

Що ця летунська служба для риболовів оплачуєтьcя, видно хочби із звітів ісляндських рибалок, що зараз таки в першім тижні летунської обсервації наловили риб на 500 тисяч данських корон (приблизно мілюн золотих) більше, ніж досі. На цій основі ісляндський парлямент постановив в минулому році стягати від кожної бочки солених оселедців біля 20 сотиків у користь летунських товариств, яких завданням є обсервація рибних мандрівок.

Радянські фабрики тракторів.

Дві радянські фабрики тракторів, а саме, в Челябінську (на схід від Південного Уралю) і Сталінграді (Царицині) над Волгою мають стати найбільшими фабриками трактороів на світі, продукуючи 50 тисяч тракторів річно. З них тільки перша є вже діяльна. В цій ділянці працюють в Радянськім Союзі також американські інжинири, передовсім славний спеціяліст від автоматичної тасьми Ельвуд Різінґ. Третя фабрика тракторів повстає в Харкові, а крім цього ще інші старі фабрики мають наново розпочати продукцію тракторів.

Насуваєтьcя питання, в який спосіб зужити таку велику кількість тракторів. Радянський уряд сподіється, що в звязку з переходом усього рільництва на колективні і державні господарства управа ріллі буде відбуватися при помочі машин і тоді запотребування тракторів буде величезне...

Радієва подушечка.

Одна берлінська фірма може похвалитися незвичайною новістю. А саме сконструувала вона радієву подушечку, яку влучуєтьcя до радієвого апарату в тім самім місці, що і голосник (меґафон). При помочі цієї подушечки можна слухати зовсім добре радієвих імпрез.

Користь зі згаданого винаходу значна: 1) радія слухає тільки той, що положив на подушку свою голову; решта осіб в кімнаті не потрібує прислухуватися радієвим концертам ні відчитам; 2) радієва подушечка необхідна і незвичайно вигідна для хорих в шпиталях; 3) звичайна радієва слухавка угнітає непотрібно по деякім часі голову.

Радянський асбест.

На мапі Радянського Союзу не найдете міста Асбест, хоч його населення обчисляють на 55 тисяч. Лежить воно біля Свердловська (Екатеринбурґа) на Уралі, 30 кільометрів на північ від сибірської залізниці. В цьому місті панує всевладно американець Рукайзер, що вбудовує місцеві, незвичайно багаті поклади асбесту (асбест це волокнистий камінь, що не топиться і не горить, а служить до забезпечування від огню котлів і вогнетривалих кас). Тамошні копальні продукують нині два рази більше асбесту, ніж перед війною, зате в 1933 році мають випродукувати 250 тисяч тон, себто стануть найбільшими копальнями світа. Годиться пригадати, що світова продукція асбесту в 1928 р. була 350 тисяч тон, з чого 80 відсотків дала Канада.

При зміні адреси просимо подавати й стару адресу.

Пресова конференція в Дирекції Почт у Львові.

Дня 20. п. м. відбулася в Дирекції Почт і Телеграфів у Львові пресова конференція, яка мала на меті поінформувати пресу про знижку деяких почтових і телеграфічних оплат, а попри те спопуляризувати через пресу нові удогіднення в почтовій комунікації. Конференція відбулася з доручення міністерства почт і телеграфів.

Покищо міністерство впровадило обнижку оплат за інсталяцію телефонічних апаратів. Оплати знижені майже на 50 прц. Знижка відноситься лише до державних телефонів, а не торкається Польської Акційної Спілки Телефонічної, в якої заряді є телефони у Львові.

В ділянці почтової комунікації впровадило міністерство знижку оплат і великі удогіднення щодо посилок т. зв. „живностевих пачок" до 10 кг. і живностевих телеграм.

Інституція т. зв. живностевих пачок і телеграм запроваджена в Польщі на взірок Німеччини, де такі посилки знайшли велике примінення в торговлі. Живностеві телеграми це свого роду телеграфічні цінники-оферти на споживчі продукти. Ті телеграфічні цінники розсилає почтовий уряд по зниженій ціні до всіх більших почтових урядів на терені воєвідства, де їх вивішують на видній місці на протяг 7 днів. Замовлені продукти надається як живностеві пачки за великою знижкою і з великими технічними пільгами. Телеграми, якими замовляється такі живностеві посилки підлягають також великій знижці оплати, а замовлення виписані на окремих друках оплачується як друки.

Важне є те, що живностеві пачки можна висилати за дуже низькими оплатами також приватним особам для приватних відборців. Це важне для родичів, які посилають споживчі артикули для своїх дітей по містах.

Українїка в чеській пресі

з 20. VII. по 28. VII. 1932 р.

Дня 20. VII. „Руде Право" пише про події в Ліській околиці та спиняється досить докладно на положенні українців в Галичині. А дня 21. VII. „Руде Право" (Прага) вміщує лист робітників з Галичини до польського посольства в Празі.

Дня 21. VII. „Глас Виходу" (Ужгород) подає за ужгородським „Українським Словом" відомости про посла москвофільської частини закарпатського українського громадянства Куртяка та про його мадярофільство.

21. VII. „Пражскі Вечернік" (Прага) подає за совітським часописом „Колхозник" (ч. 18. VI.) відомости про голод на Україні. „Колхозник" звертаєсь до совітської влади і ДПУ з закликом, щоби вони винищили контрреволюціонер'в і подбали про доставку продуктів відданим владі селянам. „Хіба товаришам в Москві не залежить на біді люду на Україні? — запитує „Колхозник". По колхозах на Україні вже нема ні висівок ні сіна, з яких всеж можна було приготувати бодай дітям якусь їжу. Український селянин мусить і надо віддає все, але за те хоче, щоб йому також була дана можливість прохарчувати себе і свою родину — пише „Колхозник". В Одесі була сутичка голодних селян з відділом ДПУ при якій було шість селян забитих, а 10 тяжко поранених.

22. VII. „Лідови Деннік" (Прага). Йозеф Пейха описує цілу низку українських звичаїв особливо докладно спиняючись на цей раз на українському весіллю. Трохи дивно описує український кутю. Сама їжа — кутя по словах Й. Пейхи — це мішанина з житнього борошна, гороху, сочевиці, крупи, гречки, пшона то-що і помащена вона маслом, смальцем або олією та приздоблена всяким корінням.

22. VII. „Жидовске Справи" (Прага) пише про жидівську кольонізацію на Україні. Цитуючи московський жидівський часопис „Емес" газета пише, що кольонізація жидів на Україні, в Криму та в Біро-Біджані на письмі одно, а в дійсности інше і що її добре вміли московські більшовики зужити для своєї пропаґанди. У дійсности в кольоніях стан такий, що майже всі кольоністи звідти розбіглись до старих міст і тепер їх примусово будуть знову посилати на пільні роботи до кольоній. Гроші, які були присилані на жидівську кольонізацію з Америки більшовики змінили на совітські рублі і ті в тужі невеликій кількости попали в руки кольоністів, а головним чином були зужиті на комуністичну пропаганду. Жидівські кола цілком розчаровані в кольонізації.

22. VII. „Мезінародні Тіскова Кореспонденце" (Прага) вміщує промову Молотова на III. конференції українських більшовиків у Харкові. Промова не подана дослівно, а лише зреферована з коментарями досить прихильними для більшовиків.

23. VII. „Подтатранска Словач" (Ружомберок) згадує про виступ посла Пеленського на конгресі національностей у Відні. Згадуючи, що посол Пеленський заявив про те, що українці мають далеко більші права ніж права меншостей, бо і в Галичині і в ЧСР на Закарпатті вони творять на своїх територіях більшість — часопис висловлює своє незадоволення і обурення „російськими" еміґрантами, що мають великі претенсії і кордони Закарпаття найрадше закроїлиб аж по Високі Татри.

23. VII. „Дойтшес Фолькcблятт" (Комотау) реферує за „Народніми Лістами" справу Закарпаття, життя там і політичне становище, справу українізації та право Підкарпаття на автономію.

23. VII. „Ческе Слово" вечірне видання (Прага) вміщує замітку про події в Ліській окрузі.

23. VII. „А-Зет Ческе Слово" (Прага) містить також замітку, як і вище наведена.

24. VII. „Прагер Прессе (Прага) подає зміст останнього зошиту „Книголюба".

24. VII. „Квітко" (Прага) містить український анекдот про цигана, що не хотів направити стріхи, з якої текло.

24. VII. „Делніцкі Деннік" (Прага) пише про суд над селянами в Сяноку.

24. VII. „Румбурґер Цайтунґ" реферує докладно статтю про Закарпаття, що була вміщена в „Народніх Лістах" 19. липня ц. р. і де зачеплене і питання „українізації" Закарпаття.

24. VII. „Румбурґер Цайтунґ" містить також і довшу замітку про голод на Україні та його наслідки і причини.

24. VII. „Остравскі Деннік" (Моравска Острава) реферує статтю з „Журналь де Деба" про голод на Україні, про його причини та про життя селян, їх працю і їжу.

26. VII. „Руде Право" (Прага) пише про голод серед українського населення.

27. VII. „Дойтше Прессе" (Прага) вміщує довшу докладну замітку про голод на Україні, про вандруючих голодних селян та про відсилку їх агентами ДПУ назад до їх сіл. Дуже поширюється також епідемія тифу на Україні.

27. VII. „Словенскі Віход" (Кошіце) під заголовком „Молотов підтверджує злі вістки з Росії" реферує промову Молотова на III-ій партконференції українських більшовиків у Харкові.

27. VII. „А-Зет Ческе Слово" (Прага) в замітці „Хто сьогодні працює при направі шляхів?" згадує про молодого українського студента, учня Жевницької ґімназії, який змушений матеріяльними обставинами в літі працював при направі шляхів, як звичайний робітник, щоби заробити собі на шматок хліба. Є це втікач з Галичини.

28. VII. „Народні Політика" (Прага) містить фейлетон пера д-ра Я. Світіл-Карніка „Бальзак на Україні". Автор пише про перебування Бальзака на Україні та про його враження з тамошнього життя і побуту.

28. VII. „Народні Політика" (Прага) подає замітку про III-тю партконференцію українських більшовиків та її резолюцію, в якій більшовики виявляють, що ряд помилок і недостач в партії завинили тому, що на Україні склалась зараз така ситуація.

ХТО ВИГРАВ НА ЛЬОТЕРІЇ?

ВАРШАВА, 20. 9. ПАТ. В 11-ому дні тягнення клясової льотерії головніші виграні впали на такі числа: 10.000 зол. — 112.359, 40.766; 5.000 зол. — 112.389; 3.000 зол. — 659, 22.499, 36.270, 85.813, 107.525, 117.764, 137.965, 157.384.

МІКАДО ДОЗВОЛИВ ВИСИЛАТИ ВІЙСЬКА ДО МАНДЖУРІЇ.

ПАРИЖ, 20. 9. ПАТ. Японський міністр війни комунікує, що мікадо позволив висилати до Манджурії японські війська, щоби змінити відділи, які їдуть до Японії.

УПРАВИЛЬНЯТЬ ЯПОНСЬКО-КИТАЙСЬКИЙ КОНФЛІКТ.

ПАРИЖ, 20. 9. ПАТ. Льорд Літон у повороті до Европи в Бомбаю дав інтервю французькому журналістові. Сказав, що сподіється, що рапорт анкетної комісії послужить за основу для управильнення відносин у японсько-китайському конфлікті. Конфлікт дуже поважний. Китайські вояки щоправда зле озброєні, одначе можуть вести партизанку в безконечність. Щодо політичного боку справи, то тяжко віддавати 30 мілїонів китайців під владу 20 тисяч японців.

З орґанізаційного руху.

ВІЧА УНДО В РАВЩИНІ.

Дня 28. серпня ц. р. відбулося під відкритим небом віче УНДО в *Річках*. Обширну промову про значіння організації взагалі, а зокрема звідомлення з діяльности Української Парляментарної Репрезентації виголосив посол Володимир Кохан. По промові і переведеній дискусії ухвалили вічевики одноголосно резолюції, якими висказали У. П. Р., а зокрема послові Кохановi, повне довіря і подяку за дотеперішню працю і на парляментарній і на міжнародній арені та заяву, що єдністю, солідарністю та зміцненою працею у своїй громаді змагатимуть спільно з У. П. Р. до кращої майбутности українського народу. Слід згадати, що громадянство Річок привитало представника У. П. Р. в особі посла Кохана староукраїнським звичаєм хлібом і сіллю та вислало назустріч йому гарно зорґанізовану кінну бандерію.

Дня 11. ц. м. в год. 12. в полудне відбулося під відкритим небом віче УНДО в *Монастирку*, а в годині 17-ій в *Улицьку Середкевич*. На обох вічах промовляв від Української Парляментарної Репрезентації посол Кохан Володимир. Оба віча мали річевий і поважний характер та відбулися з успіхом. По промовах вивязалася на обох вічах дискусія, а по дискусії зібрані ухвалили одноголосно резолюції, в яких висказали повне довіря У. П. Р. та подяку за дотеперішню працю свому послові В. Кохановi.

НОВИНКИ

— **Проби хору Львівського „Бояна"** пічнуться вже в пятницю 23. вересня ц. р. і відбуватимуться кожного вівтірка і пятниці в год. 7.30 вечором. Запрошуємо ВП. Членів до участи. Нових членів приймає в часі проб секретар Т-ва — **Виділ Т-ва „Львівський Боян".** 500 1—2

— **Конфіската „Діла".** Вчорашнє (210) число нашого орґану підпало конфіскаті за заголовок, підзаголовок, три менші місця і ціле закінчення передової статті пера д-ра Степана Барана та за дві статті на стор. 3., які пресовий цензор сконфіскував у цілости включно з їх заголовками. Тому, що „Діло" друкується й експедіюється тепер на провінцію в ночі (одночасно з щоденниками польськими), всі наші передплатники дістануть 210-е (сконфісковане) число нашого орґану із значним опізненням. Нинішня конфіската „Діла" — 30-а з черги в цьому році.

— **Ревізії й арештування.** З Равщини повідомляють, що поліція з постерунку в Любичі Кcролівській перевела 17. ц. м. ревізію в мешканні Стасіва в Тенетисках, якого й арештували. Того самого дня переведено ревізію в мешканні Володимира Баса в Угнові. Його теж арештовано. Причина не відома.

— **Концерт Марії Сокіл у радіо.** Як уже була про це згадка у нас, в четвер 22. ц. м. в 5. год. попол. співає у львівському радіо Марія Сокіл. Програма така: Степовий — „Три шляхи", Стеценко — „Вечірня пісня", Косенко — „Зима" й „Колиб то ти могла" і Лятошинський — „Пісня Мирослави" з опери „Золотий обруч"— У другій частині концерту слідують такі російські пісні Чайковського — „Чи це я у полі травицею була" й „Колискова пісня", Василенка — „Маорійська пісня любови" і Рахманінова — „У мого вікна гарно сьогодні". Концерт тріватиме три чверти години.

— **Жертвою пожежі** в Раві Руській, про яку була згадка вчора, став поверховий дім повітового т-ва кредитового „Віра" при вул. Міцкевича. При тій нагоді слід зазначити, що в гашенні великої пожежі взяли участь також Соколи і Луги з поблизьких сіл.

— **За громадські гроші.** В багатьох громадах під Варшавою арештували солтисів за великі зловживання в господарці громадським майном. Солтис громади Марки, Петро Єнджейовський присвоїв собі 25 тисяч зол. готівкою і сфальшував документи на 150 тисяч. Реставраторові Твардовському визначив річний податок 900 зол., однак його не стягав, тільки пив з своєю компанією на рахунок цього податку. Крім того допустився великих ошуканств при будові дороги. В громаді Непоремба арештовано за подібні зловживання війта Врубля, в шістьох інших громадах війти помандрували теж до Іванової хати.

— **Пожежі.** В Острові біля Галича згоріло 25 господарств і багато стирт збіжа. Вогонь був такий сильний, що вигоріли дерева в садах. Причиною пожежі була неосторожність з вогнем. — В Ринках пов. Білосток діти спричинили пожежу, що знищила 16 хат і 60 господарських будинків. — В Нижанковичах пов. Перемишль згоріли два господарства наслідком неосторожности з вогнем. — Велика пожежа була в Староміспо пов. Ярослав, де згоріло 12 хат і 25 господарських будинків. Вогонь спричинив 7-літн. син Самулевича, бавлячись сірниками. — В Куликові згоріло два господарства. Вогонь вибухав за двома наворотами. — В Яворові згоріло збіже господаря Ходания. Згодом вибухла пожежа в загороді Ол. Орської і знищила її до тла. — Коло Жовкви згоріло 20 гектарів ліса.

— **За образу судді.** Адвокатська Палата у Львові закрила дисциплінарним шляхом канцелярію адвоката д-ра Семена Шевчука на 1 місяць за образу судді. Сталося це на розправі перед суддею д-ром Гоном у Винниках. Суддя віднісся до дисциплінароної ради адвокатів, яка припинила д-ра Шевчука в урядуванні на один місяць.

— **Зміна розкладу потягів.** Окружна дирекція залізниць у Львові повідомляє, що від 2. жовтня ц. р. зайдуть у розкладі їзди невеличкі зміни, а саме: на лінії Рава Руська—Львів курсуватиме новий підміський потяг з Брюхович (відїзд 12.47) до Львова (приїзд 13.05). На лінії Красне—Здолбунів особові потяги чч. 231 і 232, курсуючі поміж Львовом і Бродами (Львів відїзд год. 21.10 — Броди приїзд 23.39, Броди відїзд 7.16 — Львів приїзд 9.45) — будуть іти аж до Радивилова. На лінії Яворів—Львів пересунено потяг ч. 2653 (Яворів відїзд 16.23 — Львів приїзд 19.05) на 2 год. 23 хв. раніше, так, що з Яворова відіде в 14 год. і до Львова приїде год. 16.45. — Зновуж у звязку з перебудовою мосту на лінії Збараж—Ланівці і зачинення через те шляху між стаціями Збараж—Карначівка, пасажирський рух буде відбуватися в четвер 29. ц. м. при потягах чч. 2851, 2852 і 2853 через пересідання, перенос багажу й почти на км. 333/4.

— **Злакомився на чужі гроші.** З Познаня повідомляють, що в Лесні арештували міського радного, Юзефа Лакомого за зловживання на шкоду міської щадниці у висоті 100 тисяч зол. Арештовано теж фабриканта меблів Наймана, у якого Лакомий вів бухгальтерію.

— **Малі злодії, велика кара.** Суд присяжних у Львові розглядав справу двох грабіжників з Колодна пов. Жовква, Івана Хоми і Івана Паливоди. Дня 16. квітня ц. р. вони заступили в лісі дорогу 16-літному учневі Шлесерові і вирвали йому з рук ножик, яким стероризували його й зрабували годинник. На основі вердикту присяжних суддів оба дістали по два роки.

— **Обнижка цін бураків.** Поодинокі цукроварні в Польщі повідомили плянтаторів бураків, що з огляду на постановлену обнижку цін цукру будуть платити нижчі ціни за бураки. Знижка цін має виносити 15 проц.

— **Ґорґонова злягла.** Голосна геройка відомої кривавої події в Бруховичах принесла новий жир бруковій пресі. Дожидаючи у львівських Бриґідках нової судової розправи в Кракові, привела на світ дитину жіночого пола. Дитина полишиться один рік при матері у вязниці, оскільки Ґорґонову на основі майбутнього краківського присуду не постигне інша доля, опісля віддадуть її до міського заведення сиріт.

— **Великий злодій, мала кара.** Перед львівським трибуналом присяглих суддів станув 19. ц. м. 30-літн. Ромуальд Яросевич, що будучи касіером окружного суду цивільного у Львові, спроневірив на протязі двох років 100 тисяч зол. Він крав готівку з каси або фальшував чеки та касові книги. Зловживання уможливлював йому брак контролі. Дістав два і пів року вязниці.

— **Нещасливий скок.** На вул. Сапеги у Львові пробував дістатися до трамваю в часі руху Никодим Ніклер, урядник службової палати. Тому, що віз був переповнений, Ніклер станув тільки одною ногою на ступні, що веде до середини. Втративши рівновагу, він впав на поміст і вдарив так сильно головою об камінь, що заломився череп. Ратункове поготівля відставило його в тяжкому стані до шпиталю.

— **Трьох повішених.** Наглий суд у Ковлі засудив на кару смерти трьох малолітних людей, Тереска Дзюка, Семена Оліферчука і Панаса Іліящука за напади зі зброєю в руках. Президент республики не помилував їх і тому всіх трьох повісили.

— **З Українського Лікарського Т-ва.** В пятницю, 23. ц. м. в год. 19. відбудеться в домівці товариства при вул. Косцюшка ч. 5/I. відчит д-ра В. Крушельницької „Враження наукової роботи в харківському дерматольогічному інституті".

— **Справлення помилок.** У фейлетоні о. д-ра Йосифа Застирця **„Чи Адам Міцкевич помер від отрути?"** („Діло", ч. 210) надруковано в першому реченні на початку помилково: гр. Владислав Залеський. Має бути: гр. Владислав Замойський.

Оголошення, оповістки, місцеві як і з провінції оголошуватимемо тільки за попередньою присилкою належитости. Незаплачені заздалегідь оголошення не будуть поміщені.

Дописи.

ПІДГІРЦІ. *(У 50-ліття обнови Чина оо. Василіян).* Монастир оо. Василіян у Підгірцях відсвяткував у неділю 11. ц. м. 50-літній ювилей обнови свого Чина незвичайно величаво. Дуже багато людей прибуло вже в суботу на вечірню, а в сам день ювилею від самого досвітку прибували маси людей з процесіями під проводом своїх священиків. Здвиг людей був дійсно небувалий. Після торжественного богослуження, в часі якого приступило величезне число народу до св. причастія і після святочної проповіди відбувся величавий концерт-академія на церковному подвірю. На програму академії зложилися: вступне слово о. Якова Вацури ЧСВВ, „Хваліте Господа з небес" і „Страшний Суд" Котка — хор з Олеська, „Услиши Господи" і „Возвесели Господи" Нижанковського — хор із Сасова, Дума про Почаївську Матір Божу Леонтовича і „Благослови Боже" Ярославенка — хор з Підгорець, реферат п. з. „Поява реформи і тодішні настрої публичної опінії" о. В. Пришлика, деклямація і другий реферат п. з. „Білянс у 50-ліття реформи оо. Василіян" о. Ник. Маркова. Всі точки програми виконано дуже добре, деякі просто знаменито. Це найкращий доказ культури нашого народу і її постійного зросту. Не був на святі тільки дехто з близьких людей, яким ненависна українська культура. Ті люди воліли піти до Почаєва, наче6 це було за старого царсько-православного режіму.

СТРИЙЩИНА. *(Два села.)* На лінії Львів—Стрий є зал. стація Угерсько-Добряни. Думав би хто, що це одно й те саме село. Отже ні. Це споконвіку два різні села, два окремі світи, два окремі типи людей. В однім дні (28. VIII.) уладило і Угерсько і Добряни попис дітей садку „Р. Ш." Не від речі буде їх порівняти: Саля читальні „Просвіти" в Угерську тоне в сумерку, як і ціле освітнє життя. Одна лямпа на сцені освітлює дітвору. Наші найменші виправляють, туртуються, деклямують, промовляють зі сцени до батьків, до громадянства. А батьки ведуть диспуту коло каси. Мовляв: попис повинен бути безплатний, садівничка повинна дати ще яблок для всіх. В Добрянах свято. Саля Нар. Дому повна святочної громади. Директор школи п. Мандзяк дякує з естради провідниці садку за працю для дітвори й народу. В Угерську дир. школи п. Кульчицький забороняє шкільним дітям брати участь у виставі й садку, діставши зі староства мандат нагляду над провідницею як політично підозрілою (!). Пані директорка установляє місячну „пенсію" для провідниці у висоті 40 сотиків від дитини, з тим, що провідниця сама ті гроші мусить збирати від батьків і промишляти на життя, лишена на милосердя добрих людей. В Добрянах інакше Кружок „Р. Ш." дає провідниці по 1.50 зол. місячно від дитини і повне удержання. В Добрянах збирає провідниця з попису окрім цвітів ще й 64,61 зол. В Угерську, окрім саботажу виділових чит. „Просвіти", всього 13.16 зол.

К.

СПОРТ.

КРАЄВІ ЛЕГКОАТЛЕТИЧНІ ЗМАГАННЯ У ЛЬВОВІ.

В мин. суботу й неділю відбулися на грищі Сокола-Батька краєві легкоатлетичні змагання, у яких взяли участь змагуни Львова, Винник, Перемишля, Стрия, Золочева і Коломиї. На цих змаганнях, де в суботу було до 200, а в неділю до 400 видців, поставили 14 нових ззх.-українських рекордів. Висліди поодиноких конкуренцій ось-такі:

Жінки:

Мети: диск: Несторівна (Мета) 25.275, диск обіруч: Несторівна (Мета) 47.215 (рек.); ратище: Біленька (У.С.С.К.) 19.645; куля: Посацька (Беркут) 8.30, куля обіруч: Несторівна (Мета) 15.32 (рек.).

Біги: 60 м.: Якубів (УССК) 8.6 (рек.), 100 м.: Піницька (Сокіл-Стрий) 14.4 (рек.), 800 м.: Якубів (УССК) 2:54.5 (рек.).

Скоки: вгору: Кобзярівна II. (Плай) 1.20, вдаль: Кобзярівна II. (Плай) 4.52 (рек.).

Гінці: 4×75 Плай (рек.).

Мужчини:

Мети: диск: Семків (С.-Б.) 33.695 (рек.), обіруч: Семків (С-Б) 70.535 (рек.); ратище: Гнатейко (УССК) 42.22.

обіруч: Гнатейко (УССК) 68.65 (рек.); куля: Круль (Мета) 12.—, обіруч: Круль 22.62.

Біги: 100 м.: Рак (УССК) 11.4 (вирівн. рек.); 200 м.: Добромильський (Беркут) 25.5; 400 м.: Петріна (УССК) 56.3; 1500 м.: Савчак (Сокіл-Стрий) 4:34.6 (рек.); 5000 м.: Савчак (Сокіл-Стрий) 17:46.4 (рек.); 4×100 УССК 49.—.

Скоки: вгору: Рижий (Сокіл-Коломия) 1.55; вдаль: Петріна (УССК) 6.36 (рек.); жердкою: Юркевич Сокіл-Коломия) 2.70; трискок: Шерстило (УССК) 12.88 (рек.).

Дружиново переміг серед мущин УССК, а серед жінок рівне число точок добули Плай і УССК. На старті бракувало кількох ліпших позамісцевих змагунів, прим. Вішки, Гузарівної, Козака та Медветя (тепер „Польонія", Перемишль!).

ДНІПРО — ТРИЗУБ.

В середу 21. вересня відбудуться в год. 11. передполуднем мячеві змагання між Дніпром з Винник і Тризубом на площі Р. К. С.-у за Городецькою рогачкою. Змагання ці заповідаються цікаво з огляду на добру форму обох дружин. Тризуб, найповажніший побіч Чорноморців і Сокола IV кандидат на мистця, йде від перемоги до перемоги, а Дніпро осягнув в останніх часах добрі висліди, бо переміг Мету 2:1 і ремісував з Чорноморцями 1:1. Тому, що в тому дні нема у Львові ніяких мячевих змагань, можна сподіватися, що вкінці і ширший загал нашого громадянства зацікавиться долею дрібних українських клюбів і явиться численно на змаганнях Дніпра з Тризубом.

ВИСЛІДИ.

ЛЬВІВ. **Степ — Герос 3:0 (1:0).** Змагання за мистецтво Ц-кляси. Заслужена перемога Степу, для якого ворота добули Вахв, Коцан і Грицай.

ПЕРЕМИШЛЬ. **Гаґібор — Сян 4:1 (2:1).** Змагання за мистецтво Б-кляси. Ворота для Сяну добув Романець.

ПЕРЕМИШЛЬ. **Скала (Мостиська) — А. К. С. 4:0 (3:0).** Мистецтво Ц-кляси. Гарна гра і перемога нашої молодої дружини з Мостиськ, тим цінніша, що на чужому грищі та серед чужої публики.

РУДКИ. **У. К. С. (Судова Вишня) — Стшелец (Рудки) 4:0 (0:0).** Товариські змагання.

ДРОГОБИЧ. **Підгіря — Ґвязда 3:3 (2:1).**

ДРОГОБИЧ. **Бетар — Дністер (Самбір) 2:1 (1:0).** Товариські змагання.

ХОДОРІВ. **У. С. Т. — Полумінь 4:2 (3:1).** Змагання за чашу Ходорова. Гарна гра У. С. Т., для якого ворота добули Бучинський і Ковалишин.

ЗА КОРДОНОМ.

АВСТРІЯ. В мин. неділю розіграно у Відні такі змагання копаного мяча за мистецтво I. ліги: ВАЦ — БАЦ 6:1 (4:1), **Гакоаг** — Лібертас 2:0 (0:0); Рапід — ФАЦ 1:1 (0:0). Всі дружини розіграли досі по 4 змагання і всі мають найменше одну програну. На чолі табелі стоїть Спортклюб (6 п.), за ним іде Вієнна (теж 6 п.); по 5 пунктів здобули: ВАЦ, Гакоаг, Австрія; по 4 п.: Адміра, Рапід, БАЦ; по 3 п.: ФАЦ, Ніхольсон, Лібертас; замикає табелю Вакер, що не здобув досі ні одного пункту.

МАДЯРЩИНА. В Будапешті відбулися міждержавні змагання за чашу Европи між Мадярщиною і Чехословаччиною. Перемогли з трудом мадяри 2:1 (0:0). Видців 25.000. У змаганнях за чашу Европи мають тепер Австрія й Італія по 9 пунктів, Мадярщина 8 п., Чехословаччина і Швайцарія по 5 п. Одночасно репрезентація аматорів Австрії (заступлена грачами з Ґрацу) програла з мад. аматорами 1:8 (0:5).

—o—

Дужання.

В понеділок головною атракцією було дужання Штекера з Д'Олівейрою. В 34. мін. Д'Олівейра заложив Штекерові нельсон і кинув його вже в найближчій мінуті на обі лопатки. Одначе Штекер, падаючи, зачепив ногою за шнур, тому судді не признали перемоги еспанцеві і веліли йому дальше боротися. Д'Олівейра до дальшої боротьби не станув, тому судді признали перемогу Штекерові. Того ж дня Гаркавенко поклав Кавана, а Краусер кинув так нещасливо Торнова, що він звихнув собі рамя.

—o—

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 20. IX. 1932 р. за масло експортове та десерове пріма 2·80 зол., за літру молока 19—20 сот., літру сметани 0·90 зол., копу яєць 4·60 зол.

—o—

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Середа, 21. IX. год. 7.30 веч. „Чіт чи лишка" комедія Вернея (Виступ Яд. Смосарської).

Четвер, 22. IX. год. 7.30 веч. „Так здобувають жінок".

Театр Ріжнородностей.

Середа, 21. IX. год. 7.30 веч. „Дивні любки" (Містіґрі).

Четвер, 22. IX. год. 7.30 веч. „Дивні любки" (Містіґрі) (закупл. вистава).

Спортовий цирк при вул. Пелчинській на площі біля Тенісового Т-ва.

Щодня дужання атлетів. Початок в год. 8.30 веч.

Кіна.

АПОЛЬО: „Ловіцька княжна".

АТЛЯНТІК (давніше Лев) **нечинне.**

КАСІНО: „Погромники просторів".

КОЛЬОСЕЙ: „Манон Леско" та рев'я „300 жінок".

КОПЕРНИК: „Гегенна жінки".

МАРУСЕНЬКА: „Гегенна жінки".

МІРАЖ: „Злодій кохання" (Анрі Гара).

ОАЗА: „Князівські любощі".

ПАЛЯС: „Година з тобою" (Мор. Шевальє).

ПАН: „10 хвилин жаху" (Льорель і Гарді), „Кохання серед ледів" (Р. Гільберт).

ПАСАЖ: „Фатальна помилка".

ПРОМІНЬ: „Моє сонічко".

СТИЛЕВЕ: „Її хлопчик".

УТІХА: „Рінальдо Рінальдіні".

ХИМЕРА: „Х. 27" з Марленою Дітріх.

Закордонне радіо.

Четвер, 22. вересня 1932.

Кенігсберг (217,1) 20.05 „Викрадення зі сераю" оп. Моцарта, **Братислава** (278,8) 14.30, 19.00 Концерт, 19.45 Сукова серенада (смичк. орхестра), **Міляно** (331,4) 20.30 „Ля Баронесса ді Каріні" оп. Муле, Симфон. концерт, **Штрасбург** (345,2) 13.10, 18.30 Концерт, **Гамбург** (372,2) 11.30 Концерт, 17.55 Вес. програма, **Білгород** (430,4) 19.30 Нар. пісні, Мілена Босняковичь, **Рим** (441,2) 17.30 Солісти, 20.45 Концерт, **Відень** (517,2) 11.30 Квартет, 15.20 Фортепян, **Рига** (525,4) 20.20 Пісні Сходу, Ольга Пляаніс, **Мінхен** (532,9) 20.00 „Отельо" траг. Шекспіра, **Будапешт** (550,5) 12.05, 17.30 Концерт, 19.00 Спів, Басілідес, 21.25 Циг. музика, **Харків** (937,5) 10.00, 12.15, 15.00, 16.35 Концерт, 19.00 Музика, нар. пісні, 24.00 Комунікати, пісні, **Калюндборг** (1153,8) 15.00 Радіоорхестра, спів, 20.10 Концерт, Мик. Малко, Співаковський, 24.00 Рат. дзвони.

Пятниця, 23. вересня 1932.

Кенігсберг (217,1) 20.00 Концерт орхестри кор. опери під дир. Лешитицького, **Лайпціг** (259,3) 19.30 Камер. музика, **Братислава** (278,8) 18.50 Радіокомедія, **Міляно** (331,4) 20.45 Концерт, **Штрасбург** (345,2) „Мен Гош" ком. Вебера, **Льондон** (356,3) 12.00 Орг. музика, 17.15 Для дітей, 18.30 Концерт, 21.00 „Ди Фол оф ди Гава оф Ошер" авд. **Штутгарт** (360,6) 10.00 Пісні давніх часів, Кляра Вайцзекер, **Гельсінгфорс** (368,1) 17.25 Спів, Бруно Йорма, 19.05 (Лагті 1796,4) „Графиня Маріца" трансм., **Гамбург** (372,2) 20.00 „Марта" оп. Фльотова, **Берлін** (419) 20.30 Веселий вечір, **Рим** (441,2) 20.45 Концерт, **Відень** (517,2) 11.30 Квартет, 19.30 Богослуження Ц-дур Бетовена, 20.30 Концерт, **Будапешт** (550,5) 20.00 Мистці фр. музики, **Харків** (937,5) 10.00, 12.15, 16.35 Концерт, 15.00 Український концерт, 18.00 Тр. з театру, 24.00 Комунікати, муз. звуковиків, **Кенігсвустергавзен** (1634,9) 20.00 „Король Менандер шукає правди" авд. Фіґдора.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Четвер, 22. вересня 1932.

11.58 Час, 12.10 Огляд преси, 12.20, 12.45, 15.10, 19.30 Ґрамофон, 12.40 Метеорольогічний комунікат, 15.00 Господарський комунікат, 15.35 Ґрамофон, Сільва рерум, 16.45 „Дербі щастя" спорт. новеля, 17.00 Солісти Польські пісні, Вольський (барітон), акомп. Серединський; **Українські та російські пісні, Марія Сокіл-Рудницька (сопран), акомп. Ант. Рудницький.** 18.00 „Еґея, колиска цивілізації" відч., 18.20 Танк. музика, 19.10 Всячина, 19.35, 21.50 Прес. рад. денник, 19.45 Три знаки запиту, 20.00 Легка музика (орхестра), 21.20 Дві вес. авдиції: „Такі часи", „Вирятування Ківача", 21.55 Комунікати, 22.40 Спортові вістки, 22.50 Танк. музика.

Пятниця, 23. вересня 1932.

11.58 Час, 12.10 Огляд преси, 12.20, 12.45 Ґрамофон, 12.40 Метеорольогічний комунікат, 15.00 Господарський комунікат, 15.10 „Історія книжки", авд. для старших дітей, 15.25 Ґрамофон, Сільва рерум, 16.40 Відчит, 17.00 Концерт, 18.00 „Фавст і театр" відч., 18.20, 22.50 Танкова музика, 19.15 Всячина, 19.35 Прес. рад. денник, 19.45 „Вексель" правн. балачка, 20.00 Музична балачка, 20.15 Симфонічний концерт, фейл. „Мітольогія людей просторів", 22.35 Комунікати, 22.40 Спортові вістки

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

На „Рідну Школу" зложили: Замість вінця на домовину бл. п. Батька Миколи Яновича — Галич 25 зол. діти; Члени „Просвіти" в Староміщині 6.70 зол. з нагоди пращання дир. Івана Калиняка.

З нагоди 300-ліття уродин гетьмана Івана Мазепи відбудеться в неділю 25. вересня 1932 в салі чит. „Просвіти" **в Угнові окружна**, а дня 27. вересня 1932 в салі Т-ва „Сокіл" у **Раві Руській повітова святочна академія**, на яку повинно явитися все українське громадянство з тих округ. Початок академії в Угнові в год. 16-ій, в Раві Руській в год. 18-ій. — **Виділ філії „Просвіти" в Раві Руській.**

Звичайні Загальні Збори Кружка „Рідної Школи" у Дрогобичі відбудуться в понеділок 3. жовтня ц. р. в 12-ій годині в полудне у салі Народнього Дому в Дрогобичі зі звичайною програмою нарад. Право участи мають: 1) члени Кружка „Рідної Школи" у Дрогобичі, 2) уповноважники Кружків „Р. Ш." дрогобицького повіту.

Недільні Проповіди о. Юрія Кміта, яких уже мала кількість, продаються по **зниженій ціні 5 зол.** Почта: Погорце вд Рудкі. 501 1—1

Подяка. Усім кревнякам, другам і знайомим, що взяли участь у похоронах брата мого, адвоката **Йосифа Врублевського** і з нагоди Його смерти висловили мені устно чи письменно спочування, складаю оцим найсердечнішу подяку. **Евгенова Олесницька.** 498 1—1

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10